

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 7C/72/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118295085
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Dúbravková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2020:6118295085.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Gabrielou Dúbravkovou, v spore žalobcu: Náhradné vozidlo, s. r. o., so sídlom Závodská cesta 24/3911, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, zastúpený ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 24/3911, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOOPERATÍVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO 00 585 441 zastúpený Mgr. Félixom Neupauerom, advokátom, so sídlom Dvořákovu nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, o zaplatenie 464,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 464,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 464,- € od 8.6.2018 do zaplatenia a to všetko do 3 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd p r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 21.6.2018 sa žalobca domáhal proti žalovanému vydania platobného rozkazu podľa zákona č. 307/2016 Z. z., ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 464,- eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 464,- eur od 8.6.2018 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že dňa 23.3.2018 došlo v Žiline k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle zn. Toyota Yaris, EČV V., ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola poškodená U. O., Y. X. XX, Ž.(ďalej len „poškodený“). K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla BMW X1, EČV D., v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného. Poškodený nechal vykonať opravu uvedeného motorového vozidla, na ktorú bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 63/2018 zo dňa 25.4.2018, na základe ktorej prenajal poškodenému náhradné motorové vozidlo zn. Peugeot 208, EČV V.. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil poškodenému faktúru č. XXXXXXXX zo dňa 15.5.2018, splatnú dňa 22.5.2018 na sumu 912,- eur s DPH. Uvedená suma je fakturovaná za obdobie od 25.4.2018 do 15.5.2018, t. j. 21 dni, pričom výška denného nájomného predstavovala 42,- eur s DPH. V sume 912,- eur s DPH je zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla vo výške 30,- eur s DPH. Poškodený zároveň dňa 15.5.2018 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému, spočívajúcu v nároku na poistné plnenie vyplývajúce z poistnej udalosti zo dňa 23.3.2018 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 912,- eur s DPH, spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu. Žalobca si uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky u žalovaného listom zo dňa 17.5.2018. Z oznámenia o zaslaní poistného plnenia zo dňa 28.5.2018 zaslaného žalobcovi jasne vyplýva, že dňa 23.5.2018 došlo k skončeniu prešetrovania a následnému vybaveniu poistnej udalosti. Dňa 28.5.2018 žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 448,- eur s DPH. Krátenie poisteného plnenia bolo dôvodené vlastným určením doby prenájmu náhradného vozidla, a to v rozsahu

len 16 dní a tiež svojvoľným určením ceny prenájmu náhradného vozidla, na základe ktorého mala výška denného nájomného predstavovať sumu 28 eur s DPH. Poistné plnenie bolo tiež neoprávnené znížené o poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla aj napriek tomu, že skutočnou škodou sú všetky účelne vynaložené náklady. Náklady vo výške 912,- eur s DPH boli poškodeným vynaložené nutne a účelne, keďže bol po uvedenú dobu vylúčený z užívania poškodeného motorového vozidla. Cieľom náhrady škody je právo poškodeného na vrátenie vynaložených nákladov súvisiacich so spôsobenou škodou a nie je možné prenášať povinnosť úhrady nákladov na poškodeného, ak si ich sám nespôsobil. Žalobca si súčasne uplatnil aj nárok zaplatenie úrokov z omeškania. Dňa 23.5.2018 bolo skončené prešetrovanie poistnej udalosti. So zvyškom poistného plnenia je žalovaný v omeškaní od 8.6.2018, nakoľko je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie. Žalobca tak považoval takýto postup zo strany žalovaného za nedôvodný, nakoľko došlo k neoprávnenému a ničím nepodloženému kráteniu uplatňovaného nároku. Žalovaný nárok vo výške 464,- eur spočíva v rozdielnej sumy vo výške 912,- eur s DPH uvedenej na faktúre č. 2018074 za prenájom náhradného motorového vozidla a poskytnutého poistného plnenia vo výške 448,- eur s DPH.

3. Okresný súd Banská Bystrica žalobe vyhovel vydaním platobného rozkazu spis. zn. 17Up/393/2018 dňa 28.6.2018.

4. Žalovaný podal na Okresnom súde Banská Bystrica proti platobnému rozkazu odpor, v ktorom okrem skutočností týkajúcich sa uplatnenia nároku zo strany žalobcu uvedených v žalobe, uviedol ďalej, že tento neuznáva v celom rozsahu a považuje ho za nedôvodný. Poukazoval na to, že návrh žalobcu nespĺňa zákonné kritéria požadované ust. § 132 CSP. Žalobca mal v žalobnom návrhu označiť a presne špecifikovať skutočnosti a dôkazy, o ktoré svoj návrh opiera. Žalobca nešpecifikoval základné údaje - napr. o vinníkovi škodovej udalosti a o samotnom priebehu škodovej udalosti, o mieste a čase pristavenia a prevzatia náhradného motorového vozidla. Žalobca údaje o týchto podstatných náležitostiach neuviedol, niektoré síce vyplývajú z príloh, čo však absolútne nie je, vzhľadom na znenie ust. § 132 CSP postačujúce. Žalobca nešpecifikoval dôkazy, na ktoré sa odvoláva, niektoré ani len nepredložil spolu so žalobným návrhom. Súčasne zo samotnej Zmluvy o nájme nie je zrejmé kde došlo k jej uzavretiu, kto zmluvu za prenajímateľa a nájomcu uzatvára, nakoľko absentujú mená osôb pri podpisoch. V predmetnej zmluve, ako ani v jej prílohe nie je uvedené miesto odovzdania a prevzatia náhradného motorového vozidla. Do doby nájmu bol na zmluve perom dopísaný dátum ukončenia nájmu, čo považuje za dodatočne a účelovo uvedený údaj. Vo vzťahu k výške a odôvodnenosti poskytnutého plnenia uvedeného v Oznamení, bol žalobca informovaný, v časti vyjadrenie likvidátora k osobitostiam likvidácie, o nasledovných skutočnostiach: „Vzhľadom na rozsah poškodenia, pracnosť opravy (stanovené výrobcom) zapožičanie náhradného vozidla priznané max. 16 dní. Neprimerane účtovaná denná sadzba na náhradné vozidlo vzhľadom na typ požičaného upravená na 28 eur s DPH/deň.“ V tejto súvislosti poukázal na faktúru, ktorá bola poškodeným predložená v rámci škodovej udalosti za opravu, v zmysle ktorej vyplýva, že deň dodania tovaru pripadá na 11.5.2017 (odovzdanie opraveného MV). Potom v nadväznosti na Zmluvu o nájme, v ktorej bol nájom uzatvorený odo dňa 25.4.2018 vyplýva, že dĺžka doby nájmu priznaná v Oznamení zodpovedá obdobiu 16 dní, ktoré predstavujú preukázanú dobu od uzatvorenia Zmluvy o nájme do dátumu dodania tovaru. K samotnému údajnému nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla uviedol, že jeho vznik žalobca zjavne na obsah podania zakladá a odvodzuje od ust. § 442 OZ. V tejto súvislosti uviedol, že tento nárok voči žalovanému jednak zák.č. 381/2001 Z.z. výslovne neuvádza a takisto nevyplýva ani z OZ. V nadväznosti na uvedené pritom poukázal na Oznamenie zo strany žalobcu, v zmysle ktorého bolo žalobcovi zo strany žalovaného bez ohľadu na vyššie uvedené skutočnosti poukázané plnenie v sumu 448 eur (a to vzhľadom na typ motorového vozidla a priznanú dobu prenájmu). Plnenie zo strany žalovaného predstavuje maximálne možné a objektívne preukázané plnenie, ktoré bolo poskytnuté žalobcovi a akékoľvek ďalšie nároky žalobcu sú nepreukázané.

5. Žalobca sa k podanému odporu vyjadril podaním, ktorým súčasne navrhol pokračovanie v konaní podľa ust. § 14 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z., na súde príslušnom podľa § 19 písm. b) CSP, teda na Okresnom súde Žilina.

6. V samotnom vyjadrení k odporu žalobca uviedol, že podaný odpor považuje za nedôvodný a neopodstatnený. Obrana uplatnená v odpore nemá oporu v skutkovom ani právnom stave a je produkovaná len v úmysle vyhnúť sa a oddialiť plnenie splatnej pohľadávky. K právnemu základu uplatneného nároku, vecnej legitímácii strán sporu a k vzniku škody uviedol, že odvodzuje existenciu svojej aktívnej legitímácie v predmetnom spore od ust. § 524 Občianskeho zákonníka. Predmetom postúpenia je existujúca, resp. aspoň podmienene existujúca pohľadávka voči konkrétnemu dlžníkovi. Súdna prax v zhode s doktrínou vyvodila, že je dovolené postúpiť i pohľadávku budúcu, pokiaľ

je určitá a identifikovateľná. Na postúpenie je spôsobilá aj pohľadávka, ktorej existencia je sporná alebo pohľadávka, ktorej vznik je viazaný na splnenie podmienky, to všetko však za predpokladu, že Občiansky zákonník alebo iný predpis postúpenie niektorých pohľadávok nezakazuje. Žalobca faktúrou č. XXXXXXXX zo dňa 15.5.2018 uplatnil za prenájom vozidla zn. Peugeot 208 podľa Zmluvy o nájme motorového vozidla č. 63/2018 sumu vo výške 912,- eur s DPH voči poškodenému. K zániku záväzku z predmetnej faktúry došlo započítaním pohľadávky žalobcu z titulu nájomného za poskytnuté náhradné vozidlo oproti pohľadávke poškodeného v postavení postupcu z titulu odplatného postúpenia budúcej pohľadávky. Postúpená pohľadávka zo strany postupcu mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 15.5. 2018, a to odplatosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. Z hospodárskeho hľadiska má započítanie charakter platenia, pretože veriteľ v dôsledku započítania sa dostane do rovnakej situácie, ako keby dlžník zaplatil, avšak na druhej strane by dlžník mohol od neho vymáhať splnenie svojej pohľadávky. Na túto skutočnosť poukazuje aj zásada, že zlomyseľne koná ten, kto žiada niečo, čo musí hneď vrátiť (dolo agit, qui petit, quod statim redditurus est); v rovine procesného práva to znamená, že nikto sa nemôže s úspechom domáhať žalobou plnenia, ktoré by zároveň po splnení musel vrátiť, pretože dlžníkovi prislúcha zodpovedajúci vzájomný nárok. Z právneho hľadiska však započítanie nie je v skutočnosti platením, iba jeho náhradou (surrogatum), avšak jeho účinky sú rovnaké ako v prípade platenia. K tejto problematike žalobca poukazyval aj na uznesenie Krajského súdu v Bratislave spis. zn. 3Cob/220/2017 zo dňa 17.01.2018, v zmysle ktorého úhradu nájomného supluje v tomto prípade samotné postúpenie pohľadávky. Ďalej žalobca uviedol, že nároky, ktoré sú hradené z povinného zmluvného poistenia sú vymedzené v ust. § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. Nárok na náhradu peňažnej čiastky zodpovedajúcej nájomnému za užívanie náhradného vozidla z povinného zmluvného poistenia sa opiera o ust. § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. Podmienky vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla upravujú príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Okruh podmienok vzniku nároku na náhradu škody sa v realite odlišuje podľa toho, či podľa skutkových okolností dopravnej nehody bude za túto zodpovedať prevádzateľ vozidla podľa ustanovenia § 427 Občianskeho zákonníka alebo vodič vozidla podľa ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka. Z dikcie ust. § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. vyplýva, že okruh subjektov je určený univerzálne tak, že poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každú osobu za predpokladu, že je daná jej zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Podľa konkrétnej situácie sa teda zmluvné poistenie môže vzťahovať na osoby, ktoré za škodu zodpovedajú podľa ust. § 427 Občianskeho zákonníka (t. j. objektívna zodpovednosť prevádzateľa motorového vozidla), ale aj na osoby, ktoré za predmetnú škodu zodpovedajú podľa ust. § 420 Občianskeho zákonníka (t. j. subjektívna zodpovednosť vodiča vozidla založená na princípe zavinenia). Vzhľadom na uvedené je žalovaný v tomto spore subjektom povinným z hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide, a teda je daná jeho pasívna vecná legitímácia. K namietaným náležitostiam žalobného návrhu uviedol, že žalobca Zmluvou o nájme č. 63/2018 zo dňa 25.4.2018 preukázal vznik zmluvného vzťahu medzi ním a poškodeným. Pre tento účel je bez právnej relevancie, že k žalobe neboli doložené všeobecné obchodné podmienky žalobcu. Pre úplnosť ich žalobca predkladá spolu s týmto podaním. K žalovaným namietanej ručne dopísanej dobe skončenia nájmu uviedol, že v čase uzavretia nájmovej zmluvy sa prenajímateľ a nájomca dohodli na podstatných náležitostiach, a to predmete nájmu a výške nájomného. V čase uzavretia nájmovej zmluvy nájomca ani prenajímateľ zvyčajne nevedia, či bude poistná udalosť riešená ako totálna škoda alebo či dôjde k oprave poškodeného vozidla a ako dlho sa toto vozidlo bude nachádzať v autoservise, teda po aké časové obdobie bude poškodený reálne vylúčený z užívania svojho motorového vozidla, pričom len počas tejto doby je možné považovať náklady na nájom náhradného vozidla za nutne a účelne vynakladané. Žalovaný v podanom odpore uvádza, že zo žalobcom predloženej dokumentácie nemožno zistiť aké osoby konali za poškodeného ako nájomcu a žalobcu ako prenajímateľa a či tieto osoby sú oprávnené konať za poškodeného ako nájomcu a žalobcu ako prenajímateľa. Toto tvrdenie žalovaného považuje za zmätočné, keďže poškodený ako nájomca v predmetných právnych vzťahoch vystupoval ako fyzická osoba plne spôsobilá na právne úkony. Z údajov obchodného registra o žalobcovi vyplýva, že v mene spoločnosti koná a podpisuje každý konateľ samostatne. Konateľmi žalobcu sú Matej Kurinec a Igor Müller. Z podkladov priložených k Návrhu na vydanie Platobného rozkazu vyplýva, že boli podpísané konateľom Matejom Kurincom, teda osobou oprávnenou konať v mene spoločnosti. K výške nájomného za náhradné vozidlo žalobca uviedol, že ak sa žalovaný odvoláva na obvyklé ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase, potom je potrebné ako účelové vyhodnotiť jeho konanie v rozsahu predkladania neobjektívnej vzorky trhu s čo najnižšou výškou denného nájomného. Žalobca predkladá vzorku trhu, z ktorej naopak vyplýva výška nájomného pre porovnateľný typ vozidla (dokonca vozidlo nižšej triedy Peugeot 207) je 42,00 EUR / 1 deň. Pri prenájme vozidla je smerodajný nájom

a ceny za každý deň nájmu, nakoľko poškodený nevie ako dlho sa bude opravovať jeho vozidlo. K účelnej dobe prenájmu náhradného vozidla žalobca uviedol, že žalovaný v rámci svojej procesnej obrany poukazuje na údajnú neúčelnosť doby prenájmu v trvaní 21 dní. Žalovaný ďalej uvádza, že poškodený si v zmysle vystavenej faktúry autoservisom za opravu poškodeného vozidla mohol prevziať svoje vozidlo už v deň jej vystavenia, t.j. 11.5.2018. Žalovaný vôbec neberie do úvahy reálnu dobu, počas ktorej bol poškodený v dôsledku ním nezavineného konania vylúčený z užívania svojho vozidla. Nakoľko je bežnou praxou autoservisov, vydať opravené motorové vozidlo poškodenému až po vydaní krycieho listu, resp. po poskytnutí poistného plnenia poisťovňou, je dĺžka prenájmu náhradného vozidla v priamej úmere s promptnosťou šetrenia a vybavenia poistnej udalosti. K uvedenému sa v celom rozsahu odvolal na čestné prehlásenie autoservisu FINAL-CD spol. s r.o., z ktorého vyplýva, že autoservis vydal poškodenému opravené vozidlo až dňa 15.5.2018. Z predloženej dokumentácie k oprave vozidla síce vyplýva doba skončenia prác na vozidle, a to dňa 11.5.2018, avšak vzhľadom na odplatný charakter tohto záväzkového vzťahu je zrejmé, že oprava v širšom slova zmysle je ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej strany, v danom prípade minimálne dorúčením krycieho listu zhotoviteľovi (autoservisu). Ďalej poukázal na skutočnosť, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Náhradné motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo, a to primárne v súvislosti so zabezpečením svojich súkromných i pracovných potrieb. Nie je preto možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. K poplatku za pristavenie a prevzatie vozidla žalobca uviedol, že z cenníka žalobcu vyplýva, že poplatok je ním účtovaný v rámci každého prenájmu a ak si poškodený prenajme náhradné vozidlo u neho, bude musieť vynaložiť náklady aj v tomto rozsahu, z čoho vyplýva, že poplatok tvorí súčasť skutočnej škody. Poplatok je všeobecne paušalizovaný ako jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla, teda ide o náklady spojené s prenájomom náhradného vozidla, a preto žalovaný je povinný ho uhradiť. Poplatok 30,- eur predstavuje náklady, ktoré nepochybne vznikli v priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou, v dôsledku ktorej vznikla škoda na vozidle, ktoré bolo predmetom opravy a nebyť tejto poistnej udalosti ku vzniku týchto nákladov by vôbec nedošlo. Poukázal na závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu Žilina sp.zn. 13Cob/110/2017 zo dňa 22.11.2017. K uplatnenému úroku z omeškania uviedol, že základným dôvodom legitimacy náhrady nákladov na nájom náhradného vozidla na strane poškodeného je skutočnosť zmenšenia majetku na strane poškodeného, ktoré je v príčinnej súvislosti so škodou - cenou prenájmu náhradného vozidla. Neposkytnutím poistného plnenia v deň splatnosti sa žalovaný vo vzťahu k žalobcovi dostal do omeškania, pričom poukázal na ust. § 517 OZ. V nadväznosti na uvedené skutočnosti a zákonné ustanovenia sa žalovaný dostal do omeškania deň nasledujúci po dni, keď mal v zmysle § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. o PZP poskytnúť žalobcovi poistné plnenie, t.j. 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poškodenému poistné plnenie. Žalovaný skončil šetrenie škodovej udalosti dňa 23.5.2018, nárok žalobcu bol preto splatný 7.6.2018 a od 8.6.2018 sa žalovaný dostal do omeškania.

7. Podaním odporu tak došlo zo zákona podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. k zrušeniu platobného rozkazu v celom rozsahu a keďže žalobca v zákonnej lehote navrhol podľa ust. § 14 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa CSP, Okresný súd Banská Bystrica postúpil predmetnú sporovú vec Okresnému súdu Žilina (ďalej len „súd“) ako súdu príslušnému na jej prejednanie podľa CSP.

8. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu k odporu vyjadril podaním doručeným súdu dňa 2.10.2018, v ktorom vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Žilina s poukazom na ust. § 13 CSP, podľa ktorého všeobecným súdom žalovaného je Okresný súd Bratislava I. V samotnom vyjadrení k veci uviedol, že Žalobca vo vyjadrení poukazuje na judikatúru, ktorá má byť v jeho prospech, pričom vychádzajúc z jej obsahu, žalobca od uplatňovaného nároku zjavne neodpočítal náklady, ktoré by poškodený inak vynaložil na prevádzku svojho motorového vozidla (ak by k jeho poškodeniu nedošlo), pričom túto skutočnosť žalobca žiadnym spôsobom nezodôvodnil. Ďalej mal za to, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný. Z uvádzaného skutkového stavu (ktorý vychádza a súčasne potvrdzujú aj dôkazy predkladané žalobcom) vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Uvedené preukazuje žalobcom predložená (v rámci predmetného súdneho konania) faktúra, v zmysle ktorej subjektom zaviazaným na plnenie bol práve poškodený. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, ako aj na znenie ustanovenia § 524 Občianskeho zákonníka vyplýva, že nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky nemohlo dôjsť k

postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu (nakoľko uvedenú pohľadávku žalobcu pred jej cesiou poškodený žalobcovi neuhradil a teda mu ako pohľadávka nevznikla), ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Inými slovami, uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s vyššie citovaným zákonným ustanovením § 524 Občianskeho zákonníka. K úhrade faktúry pritom v uvedených súvislostiach logicky nemohlo dôjsť ani na základe vzájomného zápočtu údajne realizovaného v žalobcom predloženej zmluve o postúpení pohľadávky ako to uvádza žalobca. Vychádzajúc zo žalobcom predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky totiž jednoznačne vyplýva, že prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky (v zmysle vyššie uvedeného podľa nášho žalovaného neexistujúcej) a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálna žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca nemôže predstavovať aktívne vecne legitimovaný subjekt na strane žalobcu v predmetnom súdnom konaní. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu viažucu sa k uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávky medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, týkajúcej sa nemožnosti uzatvorenia takéhoto zmluvného vzťahu, a to z dôvodu, že predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky malo byť (podľa tvrdení žalobcu) postúpenie pohľadávky zo strany poškodeného, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi (t. j. neexistujúci predmet postúpenia), považuje takýto právny úkon podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka za absolútne neplatný. Na základe vyššie uvádzaných skutočností a dôvodov mal za to, že žalobcom uplatnené nároky sú nepreukázané, neoprávnené a nedôvodné.

9. Podľa § 13 CSP na konanie v prvej inštancii je miestne príslušný všeobecný súd žalovaného, ak nie je ustanovené inak.

10. Podľa § 19 písm. b) CSP popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v obvode ktorého nastala skutočnosť, ktorá zakladá právo na náhradu škody.

11. K vznesenej námietke miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Žilina súd uvádza, že v predmetnej veci sa žalobca domáha zaplatenia žalovanej sumy s prísl. titulom náhrady škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla - poisťnej udalosti, za ktorú zodpovedá poisťený žalovaného, ku ktorej došlo dňa 23.3.2018 v Žiline. Predmetný nárok žalobca uplatnil ako priamy nárok poškodeného vyplývajúci z práva poškodeného podľa cit. ust. § 15 ods. 1 Zák. č. 381/2001 Z. z. priamo proti poisťovateľovi - žalovanému, ktorý nárok na žalobcu mal prejsť z poškodeného postúpením podľa cit. ust. § 524 OZ. Z uvedeného vyplýva, že ku skutočnosti, ktorá zakladá právo na náhradu škody došlo v územnom obvode Okresného súdu Žilina, pričom je na voľbe žalobcu, či podá žalobu na všeobecný súd žalovaného, alebo či využije niektorú z možností uvedených v § 19 CSP a podľa okolností si zvolí súd na výber daný. Pre príslušnosť jedného z niekoľkých miestne príslušných súdov (§ 37 ods. 2 CSP) je rozhodujúce, na ktorý súd bola žaloba podaná. V prejednávanej veci si žalobca zvolil na konanie Okresný súd Žilina a nie všeobecný súd žalovaného (Okresný súd Bratislava I), z dôvodu, že ku skutočnosti - poisťnej udalosti, ktorá zakladá právo na náhradu škody došlo v územnom obvode tohto súdu. Súd považuje za potrebné uviesť, že pre príslušnosť podľa § 19 písm. b) CSP je rozhodujúce miesto udalosti, ktorá zakladá právo na náhradu škody, teda miesto, kde došlo k poškodeniu veci, zdravia alebo iných chránených hodnôt, a preto súd dospel k záveru, že námietka miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Žilina je nedôvodná a na konanie a prejednanie veci je tunajší miestne príslušný, keďže v jeho územnom obvode došlo k skutočnosti, z ktorej žalobca svoj nárok uplatnený v konaní odvodil.

12. Na pojednávaní dňa 17.4.2019, ktoré sa konalo v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu, právna zástupkyňa žalobcu zásadne zotrvala na v písomných podaniach uvedenej skutkovej a právnej argumentácii v spore. K námietke nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu uviedla, že či reálne došlo k vzniku nákladov u poškodeného za prenájom náhradného vozidla je potrebné vychádzať zo zmluvy o postúpení pohľadávky ako inomínatnej zmluvy, ktorú uzatvoril poškodený ako postupca so žalobcom ako postupníkom, ktorý bol zároveň prenajímateľ náhradného motorového vozidla. Predmetnou zmluvou došlo jednak k postúpeniu budúcej pohľadávky z titulu nákladov na prenájom vozidla a zároveň k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom vozidla a žalobcom ako prenajímateľom vo forme započítania vzájomných pohľadávok, nájomné a odplaty za zmluvné postúpenie budúcej pohľadávky s tým, že podľa zmluvy si žalobca bude postúpenú pohľadávku vymáhať na svoj účet. V danej veci je relevantná skutočnosť, že škodca bol nútený súvislosťou so škodnou udalosťou zabezpečiť si náhradné vozidlo, čím mu vznikol záväzok voči prenajímateľovi preukázaný vystavenou faktúrou, ktorý záväzok vysporiadal poškodený spôsobom nahradzujúcim platenie a to

započítaním vzájomných pohľadávok s prenajímateľom so súčasným postúpením práva poškodeného nájomcu uplatňovať nárok z titulu nákladov na prenájom vozidla priamo prenajímateľovi voči poisťovni, to znamená, že účastníci zmluvy o prenájme vozidla sa dohodli, že nájomca svoj záväzok zaplatí nájomné a prenajímateľ svoj záväzok zaplatí cenu za postúpenú budúcu pohľadávku vysporiadavanú započítaním. Preto ak poškodený a žalobca sa zmluvou dohodli na postúpení budúcej pohľadávky a súčasne dohodli vysporiadanie vzájomných pohľadávok, takáto zmluva je súhlasná s právom a s aktívnou legitímáciou žalobcu na uplatňovanie si nárokov poškodeného voči poisťovni ako žalovanému.

13. Tunajší súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 7C 72/2018- 114 zo dňa 17.4.2019, ktorým žalobu žalobcu zamietol, s odôvodnením o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

14. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 7Co 208/2019-158 zo dňa 25.9.2019 vyššie uvedený rozsudok tunajšieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

15. Krajský súd v Žiline v odôvodnení svojho zrušujúceho rozhodnutia okrem iného uviedol, že po preskúmaní veci dospel k záveru, že prvoinštančný súd síce vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, avšak ním prijatý právny záver o nedostatku vecnej aktívnej legitímácie žalobcu v spore, nepovažoval za správny. Započítanie (kompenzácia) je zánik vzájomne sa kryjúcich pohľadávok patriacich vzájomne veriteľovi a dlžníkovi, ktorých plnenie je rovnakého druhu (najčastejšie peniaze), ak niektorý z účastníkov i bez súhlasu, prípadne i proti vôli druhého účastníka urobí prejav smerujúci k započítaniu. Musí však ísť o pohľadávky spôsobilé na započítanie (započítateľné), t.j. také, ktorých započítanie nie je vylúčené dohodou účastníkov alebo zákonom. Vo svojej podstate ide o formu bezhotovostného vyrovnania, ktoré sa nevykonáva skutočným splnením, ale odpočítaním vzájomných pohľadávok veriteľa a dlžníka. To umožňuje ušetriť dvojaké splnenie vzájomných pohľadávok a navzájom zjednodušiť majetkové vzťahy medzi účastníkmi, a to aj v prípadnom súdnom konaní, ak dôjde medzi nimi k sporu. Význam započítania spočíva najmä v úspore nákladov, ktoré by inak obidvaja účastníci museli vynaložiť pri uskutočnení vzájomného plnenia. Okrem toho má jednostranné započítanie dôležitý význam pri zabezpečení veriteľa, lebo umožňuje dlžníkovi, ktorý je súčasne veriteľom vyhnúť sa riziku, že po splnení jeho záväzku druhý účastník jeho vzájomnú pohľadávku neuspokojí. Právnym následkom započítania je zánik vzájomných pohľadávok, pokiaľ sa vzájomne kryjú. Zánik nastáva okamihom, keď sa stretli ako pohľadávky spôsobilé na započítanie a nie až od kompenzačného prejavu, resp. od doby, keď takýto prejav došiel druhej strane. Právne účinky (zánik záväzkov) nastávajú ku dňu stretnutia vzájomných pohľadávok, ak sú splnené všetky predpoklady pre započítanie, a to, že sa jedná o vzájomné pohľadávky, ide o plnenie rovnakého druhu, pohľadávky sú spôsobilé na započítanie a bol urobený prejav smerujúci k započítaniu. Občiansky zákonník upravuje dva prípady zániku záväzku započítaním, a to: a) započítanie jednostranným právnym úkonom, b) započítanie dohodou. V preskúmvanej veci nepochybne došlo k zániku záväzku započítaním na podklade dohody uzatvorenej medzi žalobcom a poškodenou 15.5.2018 v Zmluve o postúpení pohľadávky. V nadväznosti na uvedené nebolo možné stotožniť sa so záverom okresného súdu o tom, že v danom prípade by škoda dlžníkovi vznikla iba vtedy, ak by svojmu veriteľovi dlžnú čiastku zaplatil, nakoľko započítanie je jedným zo spôsobov zániku pohľadávky veriteľa a záväzku dlžníka a dochádza k nemu bez toho, aby si navzájom veriteľ s dlžníkom poskytovali vzájomné plnenia, teda reálne by jeden druhému niečo platili, či už v hotovosti alebo bezhotovostne. Z tohto pohľadu nebol správny ani záver okresného súdu o tom, že žalobca nie je v spore aktívne vecne legitímovaný, na podklade čoho odvolací súd jeho rozhodnutie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, s tým že v ďalšom konaní prvoinštančný súd zameria dokazovanie na ustálenie výšky žalobcom uplatňovaného nároku a o veci opätovne rozhodne.

16. Na pojednávanie súdu vytyčené na deň 13.1.2020 sa strany konania a ich právni zástupcovia nedostavili, doručenie predvolania na pojednávanie mali riadne vykázané. Právny zástupca žalobcu svoju neprítomnosť písomne neospravedlnil ani z dôležitého dôvodu nepožiadal o odročenie pojednávania. Právny zástupca žalovaného svoju neprítomnosť a neprítomnosť žalovaného písomne ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 13.1.2020 4.2019, vzhľadom na neodkladné pracovné povinnosti a pracovnú vyťaženosť ako aj z dôvodu hospodárnosti konania (t.j. aby nedochádzalo k zbytočnému zvyšovaniu trov konania). Zároveň uviedol, že nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania a súhlasí s prejednaním veci, ako aj vyhlásením rozsudku v jeho neprítomnosti a navrhol aby súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

17. Súd považoval za medzi stranami sporu nesporné skutkové tvrdenie žalobcu (§ 151 ods. 1 CSP), z ktorého zároveň vychádzal pri svojom rozhodnutí v prejednávanom spore (§ 186 ods. 2 CSP), keďže nemal dôvodné pochybnosti o jeho pravdivosti, že dňa 23.3.2018 došlo v Žiline k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na osobnom motorovom vozidle zn. Toyota Yaris EČV V., ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola poškodená U. O.. K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla zn. BMW X1 EČV D., v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného,

riešenie tejto poisťnej udalosti žalovaným pod č. XXXXXXXXXX, vybavenie tejto poisťnej udalosti zo strany žalovaného, tak ako vyplýva z oznámenia o poisťnom plnení zo dňa 29.5.2018 /č.l. 16/, realizácia čiastočného plnenia zo strany žalovaného žalobcovi zo dňa 28.5.2018 v sume 448,- EUR.

18. Ďalej na základe žalobcom produkovaných listinných dôkazov dospel k nasledujúcim skutkovým zisteniam.

19. Dňa 25.4.2018 uzavrel žalobca ako prenajímateľ a poškodený ako nájomca zmluvu o nájme č. 63/2018 (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 8 spisu), ktorej predmetom bol nájom osobného motorového vozidla zn. Peugeot 208, EČV V., a to na dobu od 25.4.2018 do 15.5.2018. Ďalej bolo v zmluve dojednané denné zmluvné nájomné vo výške 42,- eur a poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla 30,- eur .

20. Podľa aktuálneho cenníka žalobcu cena za Peugeot 208 bola s DPH 42,- eur, bez DPH 35,- eur a jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla bol s DPH 30,- eur, bez DPH 25,- eur.

21. Podľa protokolu o prenájme náhradného vozidla č. 63/2018 (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 9 spisu) bolo osobné motorové vozidlo zn. Peugeot 208 EČV V. žalobcom odovzdané a poškodeným prevzaté dňa 25.4.2018 a poškodeným odovzdané a žalobcom prevzaté dňa 15.5.2018. Zároveň v tomto protokole bol ako držiteľ poškodeného osobného motorového vozidla zn. Toyota Yaris EČV V. (poškodenie: pravá časť vozidla) označený poškodený a ako vodič, ktorý nehodu zaviniť L. I.. Na protokole sa nachádza poznámka, že prenájom náhradného vozidla bude hrazený z povinného zmluvného poistenia vinníka

22. Dňa 15.5.2018 vystavil žalobca faktúru č. XXXXXXXX (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 10 spisu), ktorou so splatnosťou dňa 22.5.2018 fakturoval poškodenému za prenájom náhradného vozidla podľa zmluvy o nájme č. 63/2018 zn. Peugeot 208 EČV V. za obdobie od 25.4.2018 do 15.5.2018, t. j. za 21 dní sumu 852,- eur vrátane DPH a poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla v sume 30,- eur vrátane DPH; teda spolu na úhradu sumu 912,- eur.

23. Dňa 15.5.2018 uzavreli žalobca ako postupník a poškodený ako postupca zmluvu o postúpení pohľadávky (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 11 spisu), v ktorej poškodený deklaroval, že má peňažnú pohľadávku voči žalovanému, ktorý rieši škodu spôsobenú vozidlom zn. BMW X1 EVČ D. J.o výške 912,- eur s DPH z titulu jeho nároku voči žalovanému podľa ust. § 4 zákona č. 381/2001 Z. z., pričom ide o nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 23.3.2018 na vozidle zn. Toyota Yaris EČV V. B. (bod 1 zmluvy). Poškodený touto zmluvou ďalej postupoval žalobcovi pohľadávku uvedenú v bode 1 zmluvy a žalobca sa zaviazal uhradiť poškodenému za postúpenie pohľadávky odplatu podľa bodu 4 a 5 zmluvy (bod 2 zmluvy). Podľa bodu 3 zmluvy poškodený súčasne postúpil s postúpenou pohľadávkou žalobcovi aj všetko príslušenstvo a všetky práva súvisiace s postupovanou pohľadávkou. Ďalej sa zmluvné strany dohodli, že o postúpení pohľadávky bude žalovaného informovať poškodený a to tak, že žalobca v jeho mene doručí oznámenie poškodeného o postúpení pohľadávky žalovanému. Poškodený bol povinný odovzdať žalobcovi ním podpísané oznámenie o postúpení pohľadávky (príloha zmluvy) spolu s touto zmluvou v dvoch originálnych vyhotoveniach. V bode 4 zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že postúpenie pohľadávky uvedenej v bode 1 zmluvy je odplátne, pričom odplata za postúpenie pohľadávky je vo výške 912,- eur s DPH, ktorá zodpovedá faktúre č. XXXXXXXX vystavenej žalobcom ako prenajímateľom poškodenému ako nájomcovi náhradného motorového vozidla zn. Peugeot 208 EČV V.. V bode 5 zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo) sa podpisom zmluvy započítavajú, pričom žalobca si bude postupovanú pohľadávku podľa bodu 1 zmluvy vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet.

24. Dňa 15.5.2018 poškodený podpísal čestné prehlásenie (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 12 spisu), že mal od žalobcu zapožičané náhradné vozidlo zn. Peugeot 208 po dobu od 25.4.2018 do 23.3.2018 z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poisťnej udalosti č. XXXXXXXXXX zo dňa 23.3.2018 v autoservise až do doručenia krycieho listu. Zároveň poškodený prehlásil, že po dobu opravy jeho vozidla, nemal k dispozícii žiadne iné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol nevyhnutný.

25. Listom zo dňa 15.5.2018 adresovaným žalovanému (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 13 spisu) poškodený oznamoval žalovanému, že dňa 15.5.2018 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému spočívajúcu v nároku na poisťné plnenie (náhradu škody) vyplývajúce z poisťnej udalosti č. XXXXXXXXXX zo dňa 23.3.2018 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov za prenájom náhradného vozidla vo výške 912,- eur s DPH spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu, čím jeho pohľadávka prešla na žalobcu a týmto listom tak zároveň žalovaného požiadal o jej plnenie na ďalej špecifikovaný bankový účet.

26. Listom zo dňa 17.5.2018 adresovaným žalovanému (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 14 spisu) žalobca s odkazom na uzavretú zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 15.5.2018 medzi poškodeným

ako postupcom a žalobcom ako postupníkom požiadal žalovaného v zmysle ust. § 15 zákona č. 381/2001 Z. z. o úhradu žalovanej pohľadávky v sume 912,- eur vrátane DPH na špecifikovaný bankový účet.

27. Žalovaný v oznámení o zaslaní poistného plnenia zo dňa 29.5.2018 adresovanom žalobcovi (dôkaz produkovaný žalobcom na č. l. 16 spisu) oznamoval žalobcovi, že dňa 23.5.2018 ukončil šetrenie poistnej udalosti, na základe ktorého v prílohe predkladá výpočet výšky plnenia a poistné plnenie s odkazom na ust. §797 ods. 3 OZ a na základe predložených dokladov poukazuje na účet žalobcu v sume 448,- eur. Vo vyjadrení likvidátora k osobitostiam likvidácie, ktoré je súčasťou oznámenia je uvedené, že vzhľadom na rozsah poškodenia, prácnosť opravy (stanovené výrobcom) zapožičanie náhradného vozidla priznané max.16 dní. Neprimerane účtovaná denná sadzba na náhradné vozidlo vzhľadom na typ požičaného upravená na 28 eur s DPH/deň.

28. Podľa detailu pohybu na bankovom účte označenom v liste zo dňa 29.5.2018 (dôkaz produkovaný žalobcom na č. l. 15 spisu) bola na tento účet pripísaná dňa 28.5.2018 suma 448 eur.

29. Spoločnosť FINAL -CD, spol.s.r.o., so sídlom v Žilina Čestným prehlásením zo dňa 31.7.2018 potvrdila, že vozidlo Toyota Yaris, EVČ: V., ktorého držiteľom je U. O., bolo za účelom opravy umiestnené v ich autoservise od 25.4.2018 do 15.5.2018. Vozidlo bolo odovzdané jeho držiteľovi v deň doručenia krycieho listu k oprave vozidla od poisťovne, a to dňa 15.5.2018.

30. Podľa detailu pohybu na bankovom účte označenom v liste zo dňa 29.5.2018 (dôkaz produkovaný žalobcom na č. l. 15 spisu) bola na tento účet pripísaná dňa 28.5.2018 suma 448 eur.

31. Podľa ust. § 427 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

32. Podľa ust. § 427 ods. 2 OZ, rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

33. Podľa ust. § 428 OZ, svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

34. Podľa ust. § 442 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

35. Podľa ust. § 442 ods. 3 OZ v znení zákona č. 526/2002 Z. z. účinnom od 01.01.2003, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

36. Podľa ust. § 443 OZ, pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

37. Podľa ust. § 524 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

38. Podľa ust. § 524 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

39. Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZPZP“) účinného od 01.01.2002, tento zákon upravuje povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „poistenie zodpovednosti“) a zriadenie Slovenskej kancelárie poisťovateľov (ďalej len „kancelária“).

40. Podľa ust. § 2 písm. d), f) a g) ZPZP v znení zákona č. 39/2015 Z. z. účinnom od 01.04.2015, na účely tohto zákona sa rozumie d) poisťovateľom poisťovňa, poisťovňa z iného členského štátu alebo zahraničná poisťovňa, ktorá je oprávnená vykonávať poistenie zodpovednosti na území Slovenskej republiky na základe osobitného predpisu, [4) Zákon č. 39/2015 Z. z.] f) poisteným ten, na koho sa vzťahuje poistenie zodpovednosti a g) poškodeným ten, kto utrpel prevádzkou motorového vozidla škodu a má nárok na náhradu škody podľa tohto zákona.

41. Podľa ust. § 4 ods. 1 ZPZP účinného od 01.01.2002, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

42. Podľa ust. § 4 ods. 2 písm. b) ZPZP účinného od 01.01.2002, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

43. Podľa ust. § 4 ods. 4 ZPZP v znení zákona č. 110/2007 Z. z. účinnom od 01.04.2007, poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

44. Podľa ust. § 15 ods. 1 ZPZP účinného od 01.01.2002, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi [20] § 823 Občianskeho zákonníka] a je povinný tento nárok preukázať. [21] § 799 Občianskeho zákonníka]

45. V danej veci uplatneného nároku žalobcu voči žalovanému ide o nárok vyplývajúci z práva poškodeného podľa § 15 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení uplatniť nárok na náhradu škody vzniknutej mu v príčinnej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla priamo proti poisťovateľovi, ktorý nárok na žalobcu mal prejsť z poškodeného postúpením pohľadávky, ktorú uzatvoril poškodený so žalobcom dňa 15.5.2018 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 23.8.2018, a to vo výške 912,- eur. V danom prípade ide o priamy nárok poškodeného proti poisťovateľovi na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá poistený, pričom podmienkou pre úspešné uplatnenie tohto nároku je jeho preukázanie. Uplatnený nárok žalobcu vo výške 464,- eur spočíva v rozdieli sumy vo výške 912,- eur uvedenej vo faktúre 2018074 za prenájom náhradného vozidla podľa zmluvy o nájme a z poskytnutého poistného plnenia žalovaným vo výške 488,- eur.

46. Súd vychádzajúc zo skutkového vymedzenia žaloby ustálil, že v danom prípade zodpovednosť za škodu treba posudzovať v zmysle § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka, teda ako zodpovednosť prevádzateľa (prevádzkovateľa) osobného motorového vozidla BMW X 1 EVČ: D., ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda poškodenému. Ide o zodpovednosť objektívnu, teda na vznik tejto zodpovednosti sa nevyžaduje zavinené konanie.

47. Základom pre splnenie povinnosti poisťovateľa plniť je tá okolnosť, že poistený zodpovedá poškodenému za škodu podľa príslušných právnych predpisov (§ 420 a nasl. Obč. zákonníka). V tomto zmysle má poistný právny vzťah výrazne akcesorický charakter, nakoľko závisí od existencie primárneho zodpovednostného vzťahu medzi poisteným škodcom a poškodeným. Závazok poisťovateľa nahraďiť škodu poškodenému nie je záväzkom voči nemu, ale voči poistenému. Zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov podľa ust. § 427 Obč. zákonníka je prípad osobitnej zodpovednosti za škodu z toho dôvodu, že k jej podmienkam nepatrí porušenie právnej povinnosti (protiprávnosť) ani zavinenie (hoci prezumované), avšak existencia jednotlivých predpokladov vzniku zodpovednosti musí byť v každom konkrétnom prípade skúmaná a pre priznanie zodpovednosti preukázaná, a to existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou. Hmotnoprávny vzťah medzi účastníkmi je ovplyvnený existenciou poistného vzťahu vodiča (aj ako prevádzkovateľa) motorového vozidla ohľadne zodpovednosti za škodu a žalovaného.

48. V prejednávanej veci si žalobca uplatnil rozdiel medzi priznaným a uplatneným poistným plnením, a to vo výške 464,- eur, pričom žalovaný namietal dôvodnosť uplatneného nároku žalobcu primárne z titulu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, predmetom ktorej mala byť neexistujúca pohľadávka podľa jeho názoru a spochybnil tiež výšku uplatneného nároku tým, že žalobca nepreukázal nutnosť využívať náhradné motorové vozidlo počas doby nájmu a výšku nájomného.

49. K nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu vyslovil jednoznačný právny záver Krajský súd v Žiline v rozsudku uvedenom v bode 14 a 15. tohto odôvodnenia, ktorý je pre súd v zmysle ust. § 391 ods. 2 CSP. Aktívna vecná legitímácia žalobcu bola preukázaná Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 15.5.2018. Zo zmluvy vyplýva postúpenie pohľadávky vo výške 912,- eur voči žalovanému, ktoré je odplatné za odplatu vo výške 912,- eur a ktorá zodpovedá faktúre č. XXXXXXXX. Zmluvou o postúpení pohľadávky poškodený ako postupca postúpil žalobcovi nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou a to z titulu nároku voči poisťovni podľa § 4 zákona č. 381/2001. Predmetom zmluvy tak bola pohľadávka z titulu poistného plnenia, ktorého súčasťou bol nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla. V zmluve o postúpení pohľadávky sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky, a to nárok poškodeného na odplatu za postúpenie pohľadávky a nárok žalobcu na úhradu nájomného za náhradné vozidlo sa navzájom započítavajú. V danom prípade išlo odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k vzájomnému zápočtu práve nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie. Nadobudnutím takto postúpenej pohľadávky sa tak žalobca stal aktívne vecne legitimovaným subjektom na jej uplatnenie. Je teda daná aktívna vecná legitímácia žalobcu v predmetnom konaní.

50. Predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu podľa cit. ust. § 427 ods. 2 OZ je tak spôsobená škoda a príčinná súvislosť medzi osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla a spôsobenou škodou.

51. Škodou je z teoreticko-právneho hľadiska nutné rozumieť ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom. Rozoznáva sa

skutočná škoda a ušlý zisk. V danom prípade bol zjavne uplatnený nárok na náhradu skutočnej škody, ktorá mala zodpovedať poškodeným účelne vynaloženým nákladom za nutné užívanie náhradného motorového vozidla zn. Peugeot 208 EČV V. . Skutočnou škodou treba rozumieť majetkovú ujmu, ktorá spočíva v zmenšení majetku poškodeného. Ide v podstate o rozdiel v hodnote poškodeného majetku pred spôsobením škody a po spôsobení škody na majetku. Z ceny poškodenej veci po jej poškodení sa vychádza aj podľa cit. ust. § 443 OZ. Tento rozdiel v hodnote majetku treba nahradiť či už peňažným plnením, alebo uvedením veci do predošlého stavu. Skutočnú škodu však nemožno obmedziť len na škodu spôsobenú na veciach. Skutočnou škodou je aj ujma, ktorá vznikla poškodenému tým, že bol nútený vynaložiť náklady na zaobstaranie si náhradných pôžitkov v čase, kedy nemohol dočasne poškodenú vec (t. j. do vykonania jej opravy) v dôsledku škodovej udalosti užívať, ako tomu malo byť aj v prejednávanom prípade.

52. Podľa § 151 ods. 1 a 2 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

53. Pokiaľ žalovaný namietal dôvodnosť doby nájmu a výšky nájomného, ktoré bol povinný poškodený zaplatiť, z predložených listinných dôkazov zo strany žalobcu vyplýva, že celková doba nájmu zodpovedá dobe, po ktorú bolo vozidlo poškodeného v autoservise. Z čestného prehlásenia poškodeného vyplýva, že v období od 25.4.2018 do 15.5.2018 bolo vozidlo z dôvodu dopravnej nehody v autoservise až do ukončenia opravy vozidla. Doba, po ktorú bolo predmetné motorové vozidlo v oprave, je dobou nájmu podľa zmluvy o nájme, tiež protokolu o prenájme náhradného vozidla, ako i vyúčtovanej faktúry č. XXXXXXXX, taktiež z čestného prehlásenia spoločnosti FINAL -CD, spol.s.r.o., vyplýva, že predmetné vozidlo bolo za účelom opravy umiestnené v ich autoservise od 25.4.2018 do 15.5.2018. Vozidlo bolo odovzdané jeho držiteľovi v deň doručenia krycieho listu k oprave vozidla od poisťovne, a to dňa 15.5.2018.

54. Táto doba bola jednoznačne preukázaná v dĺžke 21 dní. Žalobca preukázal nájomnou zmluvou, ako aj cenníkmi výšku nájomného za používanie porovnateľného typu s poškodeným vozidlom ako i náhradného typu vozidla 42 eur/deň. Poškodená si porovnateľné náhradné vozidlo prenajala rozumne, nemajúc povinnosť vyhľadávať najvýhodnejšiu ponuku. Pokiaľ žalovaný namietal tvrdenia žalobcu, nenavrhoval žiadne dôkazy na preukázanie opaku. Nepostačuje iba samotné namietanie bez relevantného zdôvodnenia a preukázania. Pokiaľ žalovaný vzniesol takúto procesnú obranu, tak bolo jeho dôkaznou povinnosťou spoľahlivo tieto tvrdenia preukázať, čo však neučinil. Žalovaný nespochybnil, že poškodený v príčinnej súvislosti s predmetnou poisťovňou udalosťou užíval prenajaté motorové vozidlo, namietal dôvodnosť časového rozsahu jeho užívania a výšku nájmu, a preto bolo jeho procesnou povinnosťou okrem popretia skutkových tvrdení produkovať aj vlastné tvrdenia a ich preukázať.

55. V danej veci je nepochybné, že poškodená sa dostala do situácie, keď bola nútená si prenajať náhradné motorové vozidlo za jej poškodené vozidlo v dôsledku poisťovnej udalosti zavinenej škodcom, t.j. poisťovňou žalovaného, a teda tento stav nebol výsledkom jej dobrovoľného rozhodnutia. Žalobca v konaní preukázal ujmu, ktorá spočívala v tom, že poškodená vynaložila náklady za požičanie motorového vozidla, k zapožičaniu ktorého bola poškodená donútená práve vzniknutou poisťovňou udalosťou, ktorú nespôsobilá a uplatňovaná náhrada nákladov za používanie náhradného motorového vozidla len reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poisťovnej udalosti svoje motorové vozidlo používať. Žalobca preukázal listinnými dôkazmi, že v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poisťovňou udalosťou poškodená užívala prenajaté motorové vozidlo od 25.4.2018 do 15.5.2018 a za uvedené časové obdobie zaplatila ako nájomca prenajímateľovi sumu 912,- eur z titulu dojednaného nájomného vrátane poplatku za pristavenie motorového vozidla.

56. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutkových zistení a úvah súdu, súd dospel k záveru, že je právne dôvodné priznať žalobcovi uplatnené peňažné plnenie vo výške 464,- eur a preto návrhu v časti istiny vyhovel.

57. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoje dlhy riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

58. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. (v znení účinnom od 1.2.2013) výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

59. Keďže s postúpenou pohľadávkou prechádza aj príslušenstvo (§524 ods. 2, §121 ods. 3 OZ), súd priznal žalobcovi aj uplatnený úrok z omeškania v zmysle cit. ust. § 517 OZ v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č.87/1995 Z. z. , a to odo dňa uplynutia 15 dní po skončení prešetrenia potrebného na zistenie

povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie (§ 11 ods. 7 Zák. č. 381/2001 Z. z.). Šetrenie bolo ukončené dňa 23.5.2018, ktoré bolo žalobcovi oznámené listom zo dňa 29.5.2018. Žalobcovi však neboli riadne a náležite vysvetlené dôvody, pre ktoré žalovaný znížil poistné plnenie (§ 11 ods. 6 písm. b) Zák.č. 381/2001 Z. z.), keďže v oznámení zo dňa 29.5.2018 sa len uvádza, že vzhľadom na rozsah poškodenia, prácnosť opravy (stanovené výrobcom) zapožičanie náhradného vozidla priznané max.16 dní, neprimerane účtovaná denná sadzba na náhradné vozidlo vzhľadom na typ požičaného upravená na 28 eur s DPH/deň, bez toho aby k takto upravenej sume uviedol akékoľvek objektívne skutočnosti, z ktorých vychádzal. V dôsledku nespĺnenia uvedenej povinnosti je s poukazom na ust. § 11 ods. 8 Zák. č. 381/2001 Z. z. povinný zaplatiť aj úroky z omeškania podľa cit. ust. § 517 OZ. Keďže žalovaný dňa 23.5.2018 skončil prešetrenie poistnej udalosti bol povinný do 15 dní po skončení prešetrenia potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poskytnúť poistné plnenie v plnej výške (do 7.6.2018), čo neučinil, preto od 8.6. 2018 sa dostal do omeškania a od tohto obdobia prináleží žalobcovi nárok na úroky z omeškania vo výške stanovenej v súlade s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

60. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

61. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

62. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

63. Súd tak s poukazom na cit. ust. § 262 ods. 1 CSP rozhodol o nároku na náhradu trov konania, pričom vzhľadom na plný úspech žalobcu v spore žalobcovi proti žalovanému priznal podľa ust. § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté v zmysle cit. ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 3 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).